

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

w przedmiocie nadzwyczajnych dodatków drożyźnianych do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych i pozostałych po nich.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) oraz art. 12 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć nastąpiła w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 32, poz. 195) zarządza się co następuje:

§ 1. Do obliczania dodatków drożyźnianych, należnych inwalidom i pozostałym, ustala się mnożnik w wysokości tysiąc siedemset i zarządza się zastosowanie tego mnożnika do wszystkich w dniu 1 maja 1921 r. względnie po tym dniu powstałych dodatków drożyźnianych należnych inwalidom i pozostałym bez względu na obowiązujący w tym czasie podział miejscowości ich zamieszkania na klasy.

Różnicę przysługującego zaopatrzenia pieniężnego jaka wyniknie przez zastosowanie powyższego mnożnika, oblicza się do dnia 31 marca 1923 r. i zalicza się ją jako nadzwyczajny dodatek drożyźniany.

§ 2. Osoby, których prawo do zaopatrzenia wygasło lub zostało zawieszane przed dnem 31 marca 1923 r. otrzymują dodatek drożyźniany według każdorazowo obowiązującego mnożnika w danej klasie miejscowości.

§ 3. Od dnia 1 kwietnia 1923 r. podwyższa się ustalony § 1 dodatek drożyźniany dziesięciokrotnie.

Do czasu przeliczenia rent inwalidzkich podwyższa się wypłacane na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. na poczet tych rent zaliczki dwunastokrotne, poczynając od dnia 1 kwietnia 1923 r.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Śtkorski*Minister Skarbu: *W. Grabski*